

Miten Suomi voitetaan Kristukselle?

- uusia seurakuntia istuttamalla!

Seurakuntien istutus on luontevampaa vapaille suunnille. Esitteemme viitekehys ja käsitteistö sopivat paremmin vapaakirkolle ja helluntailaisille. Kuitenkin sama voidaan toteuttaa luterilaisessa kansankirkossa. Alueellisesti rajatussa paikallisseurakunnassa tämä tapahtuu luomalla uusia seurakuntayhteisöjä, joissa eletään uustestamentillista seurakuntaelämää. Näistä käytämme erilaisia nimityksiä kuten lähi- tai kortteliseurakunta tai hengellinen koti. Kaiken tulee tapahtua ilman hajaannusta ja suunnitelmallisesti virallisen alue seurakunnan sisällä.

Mitä tarkoitamme seurakunnalla?

Tämä on ensiarvoisen tärkeä kysymys. Seurakunnan istuttamista ei voi käsittää ilman raamatullista viitekehystä ja seurakuntakäsitystä.

Seurakunta on suhdeyhteisö

Jumalan ylin tahto on maailman lunastus ja jokaisen pelastuminen Isän yhteyteen ja sitä kautta iankaikiseen elämään. Tätä seuraa liittyminen Kristuksen seurakuntaan eli Hänen ruumiinsa yhteyteen ja vuorovaikutukseen. Kristuksen seurakunta on yhteisö – ei toisistaan riippumattomia uskovia. Seurakunta on elävä organismi – se on enemmän kuin koskaan mikään organisaatio voi tarjota. Seurakuntakäsityksen tulee perustua Uuteen testamenttiin – ei kirkkohistoriaan.

Seurakunta ei ole ensisijaisesti kokouspalvelujen järjestäjä. Seurakunta ei ole ohjelmantarjoaja vaan yhteys. Hyvätkään hengelliset ohjelmat eivät riitä saattamaan ihmisiä Kristuksen yhteyteen ja pelastukseen. Sen saa aikaa Jumalan sana ja hänen valtakuntansa läsnäolo Hänen pyhissään. Seurakunta on suhdeverkosto, jossa armo ja rakkaus vallitsevat Jumalan läsnäolossa. Seurakunta on sovituksen yhteisö, ei jäsenistö, jonka rekisterissä on meidän nimemme. Kaiken tämän toteutumiseksi jäsenet kohtaavat myös soluissa.

Seurakunta on suhde- ja vuorovaikutusryhmä. Keskinäinen rakkaus vetää ihmisiä parannukseen – ei rakkaukset, musiikki, järjestys, eivät edes hyvät fiilikset eivätkä korkeatasoiset esiintymiset ja esitykset. Jumalan aito kohtaaminen edellyttää sekä evankeliumia Jeesuksesta Kristuksesta että lämmintä lähimmäistä, joka heijastaa Kristuksen rakkautta ja armoa olemuksellaan ja elämällään. Eniten ei-kristittyjä vakuuttavat yhteisön aidot keskinäiset suhteet – siis yhteisön todistus eikä vain yksilöiden. Kristuksen ylösnousemuksen todellisuus näkyy, kuuluu ja tuntuu meidän rakastavissa, arvostavissa ja luottamuksellisissa suhteissamme. Perustarpeet myös täyttyvät tällaisessa yhteisössä. Samoin sisäinen vapautemme ja ilomme vetää heitä puoleemme.

Jh.17: 21, ”... että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt. (22) Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä — (23) minä heissä, ja sinä minussa — että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut.”

Mikä eniten innostaa tytärseurakuntien istuttamiseen?

Lähetyskäsky huutaa sitä toteuttamaan: ”*Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni... ja opettamalla heitä pitämään kaikki.*” Opetuslapsuuteen ei ajauduta passiivisella asenteella – vaikka pelastus itsessään on yksistään Jumalan suvereeni teko. Seurakunnan muodollinen jäsenyys ja uskonnollisuus ei vie ketään opetuslapsuuteen, jos aika kulutetaan kuitenkin tv:n ääressä tai harrastuksissa. Opetuslapsuus voi toteutua vain Kristuksen seurakunnan yhteydessä ja ystävyyssuhteissa. Kristuksen ruumis on Jumalan välikappale yksilöiden ja kansojen saavuttamisessa Isän yhteyteen ja perheeseen. Kristuksen ruumis Jumalan kansana, Isän perheenä ja sovituksen yhteisönä on jo itsessään Jumalan päämäärä. Tämä päämäärä on katoamaton.

Tilastollisia tosiasioita

Seurakunnan kasvu ry teetti 1994 Suomen Gallupissa tutkimuksen ”Joka niemeen, notkoon, saarelmaan...” Siitä käy ilmi, että noin 10 prosenttia suomalaisista sanoo olevansa uudestisyntyneitä. Vain noin kolme prosenttia on kuitenkin sitoutunut seurakuntiinsa säännöllisesti, antaen itsensä, aikaansa ja rahaansa Jumalan kansan rakentamiseen. Jossakin 3 ja 10 prosentin välillä on niiden sitoutumattomien uskovien määrä, jotka kiertävät kokouksista toiseen ja etsivät hengellistä kotia itselleen. **Kuitenkin yli 80 prosenttia suomalaisista sanoo haluavansa parempaa yhteyttä johonkin seurakuntaan ja osallistua sen toimintaan säännöllisesti.** Meillä on järkyttävän iso kuilu tarjonnan ja kysynnän välillä. Etsimme nyt Herralta itseltään ratkaisua tämän tarpeen täyttymiseen.

Uudet lähiseurakunnat – tai niitä vastaavat yhteisöt luterilaisen kirkon sisällä – on ratkaisu maailman evankelioimiseen. Jo olemassa olevat seurakunnat istuttavat tytärseurakuntia. Uudet lähiseurakunnat kasvavat evankelioimalla, uusien uskovien kautta – ei lampaita varastamalla. Tämä on maailmanlaajalle herätykselle ominaisin piirre: herätykset kanavoituvat uusiin seurakuntiin. Parina viimeisenä vuosikymmenenä on alettu voittaa kansakuntiakin Kristukselle ja aina se tapahtuu seurakunnan kasvun avulla.

Englantilaisen tohtori **David Wasdellin** tutkimukset 1970-luvulta ovat murskaavia. Seurakuntien aktiivien jäsenten määrä ei kasva kuin tiettyyn rajaan saakka olipa niiden alueella kuinka paljon tahansa asukkaita ja lisättiinpä työntekijöiden määrää kuinka paljon tahansa. Ongelma ei katoa vaikka ympäristön ihmiset etsisivät Jumalaa. Seurakuntayhteisöjen jäsenmäärät kasvavat vain 60 – 175 henkeen saakka, varsinkin länsimaissa. Siitä syystä tarvitsemme lisää hengellisiä

koteja, jotta kaikki halukkaat voitaisiin johtaa Kristuksen tuntemiseen ja tulisivat hoidetuiksi Kristuksessa. Eihän Jumala ole tarkoittanut, että perheetkään olisivat liian suuria. Kaikella on äärirajansa – niin myös seurakunnilla.

Uudet tytärseurakunnat evankelioivat maailman

- Uudet seurakunnalliset yhteisöt on kirkottomien saavuttamisen avain. Vanhat seurakunnat eivät saavuta heitä yhteyteensä ponnisteluistaan huolimatta. Toki aina joitakin tulee uskoon, mutta samaan tahtiin ne menettävät muita jäseniään. Sen sijaan useimmissa muissa maissa kirkkojen jäsenmäärät lisääntyvät jatkuvasti. Jos maamme jo olemassa olevat seurakunnat saavuttaisivat kirkottomat entisillä menetelmillään, se olisi jo tapahtunut. Maamme vanhoilla herätysliikkeillä – kiitos Herralle niistä – olisi ollut satoja vuosia aikaa osoittaa, että niiden vanhat menettelytavat riittävät kansamme voittamiseen Kristukselle. Edellä mainitusta kolmesta prosentista herätys kuitenkin alkaa maassamme.
- Puhdas tosiasia kymmenistä muista maista on, että uudet tytärseurakunnat evankelioivat tehokkaimmin ympäristönsä. Siitä seuraa merkittävää kirkkojen kokonaisvaltaista kasvua. Suomessa seurakuntaa vastaavat yhteisöt luterilaisen kansankirkon sisällä ovat kasvussa mukana. Hengellisiä koteja tarvitaan tuhkatiheään.

”Vanhat riittävät” on illuusio

”Me riitämme” tai ”me sen teemme” ovat toimimattomia ajatuksia. Aluksi konkreettisesti: seurakuntien kokoustilojen pienuus estää jatkuvan kasvun. Vaikka tilat täyttyisivät, halukkaat eivät mahtuisi niihin. Vaikka alettaisiin päivittäin pitää useita jumalanpalveluksia samoissa tiloissa, emme mahtuisi niihin – niinhän käy muissakin maissa, kun sadat tuhannet lähtevät liikkeelle. Uudet yhteisöt kokoontuvat usein muissa tiloissa: urheiluareenoilla, elokuvateattereissa, järjestöjen rakennuksissa, ravintoloissa, kodeissa, kouluissa tai muissa vastaavissa.

Sisällepääsyn vaikeus ja ulospääsyn helppous

- ”Etuovesta sisään, takaovesta ulos” -ilmiö. Miten pääsemme kestävään ja jatkuvaan herätykseen ja seurakunnan kasvuun?
- Eräs este on **yhteystulehdus**. Se on sellainen yhteisöjä vaivaava sairaus, jota eivät asianomaiset itse huomaa, mutta ulkopuoliset sitä helpommin. Koinonit eli yhteystulehdus ilmenee siten, että mui-

den on hyvin vaikeaa päästä sisälle jo olemassa olevaan yhteisöön. Jäsenet ovat tyytyväisiä ja ihmettelevät, miksi muut eivät tule mukaan. Tuttua, eikö totta: emme tunkeudu toisten perheisiinkään. Yhteystulehdus on kuin keskiaikaiset linnat muureineen ja vesi- ja valihautoineen. Kun viimeiset ihmiset ovat tulleet sisälle, laskusilta nostetaan ylös ja portti suljetaan. Koputukset eivät kuulu sisälle asti. Uudet uskovat eivät kohtaa yhteystulehdusta uusissa lähiseurakunnissa ja niitä vastaavissa luterilaisissa yhteisöissä.

Päämäärä on 4000 uutta seurakuntaa ja sitä vastaavaa yhteisöä

• Maamme herätysliikkeet ovat antaneet aikoinaan hyvän esimerkin kirkon kasvusta. Ne eivät vain kehittäneet liikkeitään tarpeeksi pitkälle ja ”seurakunnallistaneet” niitä – varsinkin suuremmissa kaupungeissa olisi pitänyt niin tehdä. Uusien lähi- ja kortteliseurakuntien syntyminen on ainoa keino nostaa koko kansan aktiivien uskovien lukumäärää. Suomeen tarvitaan vielä ainakin noin 4000 seurakuntaa ja seurakunnallista yhteisöä, jotta toteutuisi tavoite: **jokaista 1000 henkeä kohden olisi ”kävelymatkan päässä” elävä raamatullinen seurakunta.**

Kulttuuritekijät

Uudet seurakunnat pystyvät tavoittamaan kulttuurisesti erilaisia ryhmiä. Vieraantuneille ja sosio-ekonomisesti kaukana toisistaan oleville ryhmille tarvitaan omat erilaiset hengelliset kodit.

- **Maallistumisen** haaste on valtava. Sekularisaatio on monimuotoista. Kohtaamme päivittäin arvojen viidakon. Yksi uskoo tätä ja toinen toista. Tyylinen erilaisuus on tunkeutunut kaikkialle – mikä itsessään on hyvä asia. Yhteiskunnan rakenteet ovat muuttuneet ja se on johtanut entistä laajempaan vieraantumiseen kristillisyydestä. Samoin kaupunkilaistuminen. Muun muassa uudet asuinalueet ovat usein saavuttamatta. Uudet seurakunnat saavuttaisivat heidätkin. Meidän on yhtenä rintamana tehtävä se.
- Uudet lähiseurakunnat avaavat ovia uusille **tyyleille** jumalanpalveluksissaan ja kaikessa toiminnassaan. Siten syntyy monipuolista tarjontaa. Olemme silloin asiakaskeskeisempiä. Kohderyhmien tarpeet täyttyvät. Ihmisten oma valinnanvapaus lisääntyy. Emme voi olla niin julmia, että sanomme nuorisolle, joka haluaa laulaa nykymusiikin mukaisia hengellisiä lauluja: ”Ellette tykkää meidän virsistämme ja laula niitä meidän ehdoillamme, niin menkää sitten ennemmin helvettiin kuin perustaisitte nuorisoseurakunnan.” Missä on meidän hätämme sieluista? Tyyliinkö se loppuu? Teemmekö kehällisistä asioista ehdottomia ja ydintotuksista suhteellisia?
- Kuka tahtoo vaikuttaa **vasemmiston** piirissä ja murtaa satoja vuosia vanhat epäluulon ja vihan muurit? Mikä saa duunarit tulemaan Jeesuksen tykö – ja seurakuntiin? Vastaus: heille tarkoitetut seurakunnat. Onneksi heidänkin parissaan tehdään työtä maassamme.
- **Etnisten ryhmien voittaminen.** Ketkä tavoittavat maamme mustalaiset, saamelaiset, tataarit? Meillä on pakolaisia! Ennen kaikkea somalit, kurdit, chileläiset ja vietnamlaiset tarvitsevat Vapahtajaa. Meillä on väkeä Venäjältä ja muista Itä-Euroopan maista. Heidän saavuttamiseensa tarvitaan uusia heille trimmattuja seurakuntia. Osa jo olemassa olevista seurakunnista on yrittänyt tavoittaa heitä, mutta harva on siinä onnistunut, koska kieli- ja kulttuurimuurit ovat liian korkeat ylittää. Kiitos Herralle esi-

merkiksi Helsingin Saalemin kiinalaistyöstä: Vuosien uuttera työ on johtanut monta kiinalaista Jeesuksen tuntemiseen.

- **Eri uskontojen kannattajien saavuttaminen.** Kuka voittaa Kristukselle ja seurakunnille juutalaiset, vapaamuurarit, teosofit, ortodoksit, new age -henkilöt, muslimit, hindut, kansanparantajat, ennustelijat, evolutionistit (”isminä” sekin on ateistinen ja myyttinen uskonto)?
- **Eri sukupolvien kokoaminen.** Iällä on merkitystä. Nuoret ja nuoret aikuiset eivät näytä tulevan vaikiintuneisiin seurakuntiin eivätkä he viihdy erikäisten kanssa. Ongelma on sama jokaisella ikäpolvella: keski-ikäinen seurakuntaväki ei viihdy myöskään nuorten parissa ja päinvastoin. Ihmiset joutuvat kadotukseen, jollemme jousta näin selvisä asioissa. Kiitos Herralle alkavasta nuorisoherätyksestä ja nuorisoseurakunnista. Esimerkiksi Missionuoret maassamme ovat valmiit tukemaan kaikkia nuorisoseurakuntia istuttavia järjestöjä.
- **Ammattiryhmien rajat on ylitettävä.** Olemme hyvin vähän saaneet jalansijaa tietyissä ammattiryhmissä. Eniten on uskovia – ainakin kaupungeissa – insinöörien, lääkäreiden, sairaanhoitajien ja opettajien parissa. Mutta millä keinoilla aiomme tavoittaa evankeliumilla tiedemaailman ateistit, humanistisia aineita opiskelleet, armeijan, pankkimailman, rahantekijät ja rahan kuluttajat eli jupit ja poliitikot ja kansanedustajat, television ja lehdistön toimittajat, liikemaidman johtajat ja toimihenkilöt, juristit, betoniraidoittajat, näyttelijät, metsurit, hitsarit, taiteilijat, kirvesmiehet, teologit, konttoristit.

Verkostoherätys

Seurakunnat kasvavat ihmissuhdeverkostojen kautta. Seurakuntien tulee saavuttaa urheiluryhmät, penkkiurheilijat, työpaikkahenkilöstöt, harrastepiiriläiset, partiolaiset, shakinpelaajat, seinäkiipeilijät, surffaajat, matkailuhullut, uhka- ja rahapelien pelaajat, tanssitaustiset, tietokonefriikit, tv-narkomaanit ja ynnä muut sellaiset ryhmät. Kuinka harvoja tämän tyyppisiä onkaan vielä Jumalan kansassa.

Pragmaattiset syyt

Emoseurakunnat elpyvät uusia istuttamalla

- **Englannissa** emoseurakunnatkin kasvavat yli 50 prosenttia istutettuaan uuden. Jumala ei jätä tyhjiötä seurakunnanistuttajien lähdettyä. Vertailuryhmän seurakunnat kasvoivat samassa ajassa vain 12 prosenttia – ne jotka eivät olleet istuttaneet uutta.
- **Kaksi kolmasosaa** seurakuntien kasvusta tulee uusista uskovista – sellaisista, joilla ei ollut todellista yhteyttä mihinkään seurakuntaan. Kasvusta on noin 30 prosenttia seurakunnasta toiseen siirtymää. Seurakunnan vaihtamista on aina oleva jonkin verran ja vain 1/3 osan siirtymä on tervettä seurakuntakasvua.
- Myös alueen muutkin **vanhat seurakunnat hyötyvät** ”kilpailutilanteessa”. Tästä on hiljattain tehty tieteellinen tutkimus **Ruotsissa**: valtaapitävä kirkkokunta ei hyödy monopoliasemastaan. Sen sijaan siellä, missä on runsaasti tarjontaa, kaikki – sekä vanhat että uudet seurakunnat – kasvavat ja rikastuvat toisistaan. (Hamberg, Eva & Pettersson Torleif: ”The Religious Market: Denominational Competition and Religious Participation in Sweden.” Journal for Scientific Study of Religion, Vol. 33, No.3, 1994:205-216).
- Uudet lähiseurakunnat kasvavat **nopeammin**, koska ne ovat joustavampia, avoimempia muutokselle ja niillä on suurempi into ja elinvoima. **Norjan** Vapaakirkon vuoden 1995 tilastojen valossa havaittiin, että uusista kristityistä 60 prosenttia oli tullut uskoon uusissa seurakunnissa. Nämä sijaittivat kaupungeissa, joissa jo oli heikäläinen seurakunta ennestään. Uusiin elinehto on uudet uskovat. Seurakunta kuolee jos ei näin tapahdu. Vanhemmat seurakunnat taas pysyvät elossa jopa vuosikymmeniä, vaikka ihmisiä ei juuri voitettaisi Herralle. Uudet seurakunnat eivät ole siis irtokristittyjen kierrätyskeskuksia.
- Jäsenet vapautuvat **luovuuteen**. Siten syntyy uusia pioneereja. Kehitysilmapiiri on aistein havaittavaa.
- Yhteisöt ovat yleensä **erilaisia**. Se rikastuttaa emo- ja tytärseurakuntia. Erilaisuuden avulla saavutamme erilaiset ihmiset. Moninainen tarjonta vastaa ihmisten erilaisiin tarpeisiin. Yhteen muottiin valetulla kristinuskon tulkinnalla, johon itse olemme mieltyneet, saavutamme ehkä vain itsemme kaltaisia henkilöitä.
- Uudet seurakunnat tuottavat **lähetysihmisiä** ja lähetyshenkisiä seurakuntia pitemmällä aikavälillä.
- Kiitos Herralle kaikista **vastuunkantajista**. Heidän puutetta yleisesti valitellaan. Jarruttamalla uusia seurakuntien syntymistä estämme uusien työntekijöiden esiin tulemistä. Yhden yksikön kiinteissä

seurakunnissa kaikki tehtävät ja paikat on miehitehty. Uuden seurakunnan istuttajien lähdettyä heidän paikkansa vapautuvat. Uudet myös luovat jatkuvasti uusia vastuunkantomahdollisuuksia ja niihin nousee uudet johtajat ja työntekijät. Näin työntekijät moninkertaistuvat, Mt 9: 36–38.

- Moninaisten **lahjojen** käyttämiselle syntyy lisää tarvetta. Armolahjoja aletaan käyttää, jos niille annetaan tilaa. Esimerkiksi johtamisen ja opettamisen lahjat eivät pääse esille, jos rakenteet eivät salli: vain kypsemmät ja vanhemmat johtajat johtavat ja opettavat. Myös vasta-alkajille tulee antaa mahdollisuus harjoittaa opettamista. Uusissa seurakunnissa on tarvetta ja tilaa kaikille kymmenille armolahjoille. Niissä tuoreet armoitetut työntekijät harjaantuvat ajan myötä.
- **Antaminen ja uhraaminen** lisääntyy. Lähettävät seurakunnat eivät menetä pitkällä tähtäimellä tuloja, koska heilläkin alkaa tyhjiö täytyä ja syntyy uusi antajien ja tukijoiden sukupolvi.
- Emo- ja tytärseurakunnan yhteistyöstä tulee **synergiaetu**. Synergia tarkoittaa yhdessä vaikuttamista. Yhdessä vaikuttamisesta on enemmän tuloksia ja hedelmää kuin saadaan yhteenlaskemalla omat aikaansaannokset.
- **YK:n ihmisoikeusjulistus** sisältää seuraavia asioita: maassamme meillä on uskonnon-, omantunnon-, mielihyvin-, kokoon-tumis-, yhdistymisvapaudet. Uusilla seurakunnilla on nämä oikeudet yhtäläillä kuin vanhoilla. Älkäämme me kristityt olko oikeuksien myöntämisessä hitaampia kuin yhteiskuntamme. Päinvastoin, näyttäkäämme maailmalle mikä siunaus on uusista seurakunnista kaikille osapuolille.

Lähde mukaan rukoilemaan ja suunnittelemaan todellista seurakunnallista herätystä maahamme. Miksi välttää välttämätöntä: ”Tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani eikä tuonelan portit sitä voita.” Jos saatana päämaja ei tuhoa Herran Kristuksen suunnitelmaa, kuinka siihen pystyisivät maailma, poliittiset tai jotkut kirkolliset tahot. Ilm 7: 9–10, ”...minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä... ja he huusivat...: ”Pelastus tulee meidän Jumalaltamme... ja Karitsalta”. Suomen voittaminen Kristukselle on yhteistyötä. Sen on tapahduttava toinen toistamme kunnioittaen ja yhteistyössä toistemme kanssa. Se on kaikkien tunnustuskuntien ja herätysliikkeiden yhteinen asia. Kristuksen ruumis yhdessä – luopumatta omista opeistaan – saavuttaa kansamme.

Jos haluat lisätietoja tai olla yhteistyössä meidän tai muiden seurakunnan kasvun ihmisten kanssa, voit mielihyvin kääntyä puoleemme. Seurakunnan kasvu ry:n työryhmän puolesta: •**Kari Törmä**, Helsingin NMKY. Toimisto- ja kotipuh: 09-349 8738. Fax: 09-349 8733. Matkapuhelin: 050-552 1231. Sähköposti: kari.torma@ymca.inet.fi.

• **Raimo Huotelin** (Seurakunnan kasvu ry:n toiminnanjohtaja). Osoite: Jakomäentie 9 B 6, 00770 Helsinki. Puh. kotiin 09-38699610. Matkapuhelin: 050-5667227. Sähköposti: raimo.huotelin@kolumbus.fi.